Դարույր Սևակ

Խաղաղություն և հաղթանակ

Ճերմակել է նորից աշնան դաշտը դեղին-
Կրկին ձյունն է իջնում անհունորեն խաղաղ,
Ամեն աղմուկ ու ճիչ թվում է անտեղի,
Անհարիր է թվում ամեն մի աղաղակ...
Սակայն գիտես, որ այս խաղաղության ներքո -
Անհարազատ, օտար աշխարհներում,
Ինքն իրենից հոգնած, ինքն իրենից դժգոհ
Մի մութ փոթորիկ է գաղտնի հևում:
Գիտես, որ աշխարհում - քո աշխարհից հեռու,
Որքան էլ որ ձմռան երկինքն է անկայծակ,
Կայծակներ են սակայն պահվում մութ ամպերում,
Որպես գալիք կռվի բոցահարույց կայծհան:
...Սակայն գիտես նաև, որ ձմեռից հետո
Իր հաղթական տոնով միշտ մայիսն է գալիս,
Որ արկերով դաժան և վառոդի ծխով
Չի ընդհատվում երբեք շունչը դարի:

Երևան